

Van: Amazon EU SARL
Datum: 13 mei 2025
Onderwerp: Internetconsultatie Implementatiewet herziene richtlijn consumentenkrediet

Wij ondersteunen de doelstellingen van de implementatiewet betreffende de Europese Richtlijn Consumentenkrediet II (CCDII) van het Ministerie van Financiën. Het vergroten van de transparantie, de bescherming van consumenten (met name minderjarigen) tegen overmatige schuldenlast en het harmoniseren van de normen binnen de Europese interne markt kunnen op onze ondersteuning rekenen. Bij de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht moedigen wij de overheid aan om zich te richten op de daadwerkelijke risico's en de specifieke kenmerken van lokale betalingen om zodoende een proportionele aanpak te bevorderen en een generieke aanpak te vermijden. Hierdoor wordt de waarde voor de consumenten gemaximaliseerd.

Consumenten kunnen gebruik maken van twee achterafbetalingen; een traditioneel consumentenkrediet -waar geleend geld gebruikt wordt om betalingen te garanderen-, en factuurbetalingen. Factuurbetalingen worden gebruikt om maandelijkse uitgaven voor dagelijkse aankopen te consolideren, daarmee online privacy te waarborgen en de uitgaven te beperken door middel van netto saldering (zoals bijvoorbeeld bij het bestellen van meerdere maten en retournering van niet passende maten vóór betaling). We dringen er daarom bij de beleidsmakers op aan om onderscheid te maken tussen traditioneel consumentenkrediet en dit moderne gebruik van factuurbetalingen, dat gebruikt wordt als een gemak- en vertrouwensmechanisme. Een gerichte aanpak kan ervoor zorgen dat regelgeving wordt afgestemd op de daadwerkelijke behoeften van consumentenbescherming, terwijl innovatie, gemak en efficiëntie van moderne betaalsystemen behouden blijven in lijn met de verwachtingen van Nederlandse consumenten en bedrijven.

Als actieve deelnemer aan het e-commerce-ecosysteem, waarin we samenwerken met een diverse groep consumenten, adviseren wij onderstaande waarborgen bij de omzetting van CCD2 in nationale wetgeving in acht te nemen om klanten te beschermen zonder dat dit ten koste gaat van hun privacy, keuzemogelijkheid en concurrentie in betalingsopties.

Kredietwaardigheid: Kredietwaardigheidsbeoordelingen beschermen consumenten tegen het accepteren van kredietaanbiedingen die ze zich niet kunnen veroorloven. Belangrijker nog, ze stellen klanten in staat om risico's duidelijker te onderscheiden en het stelt aanbieders in staat om een nauwkeurige inkomenscontrole uit te voeren wanneer dat proportioneel is. Het vereiste om persoonlijke financiële gegevens te verzamelen, zoals inkomsten, uitgaven of bankafschriften, voor alledaagse aankopen met een laag risico roept echter zorgen op betreffende gegevensbescherming, privacy, enzovoorts en het is in strijd met de AVG en de principes van dataminimalisatie. Om de risico's van deze beoordelingen, waarbij gevoelige inkomsten-/uitgavegegevens en bankafschriften nodig zijn, te minimaliseren, adviseren we om deze alleen te vereisen bij hogere schuldenrisico's, d.w.z. transacties van meer dan € 200,= die onderhevig zijn aan rentebetalingen en/of een terugbetalingstermijn van 3 maanden kunnen hebben. Dit zou klanten in staat stellen om risico's duidelijker te onderscheiden en aanbieders in staat stellen om een inkomenscontrole uit te voeren wanneer dat proportioneel is. Voor renteloze bestellingen onder de € 200 en die binnen 3 maanden dienen te worden terugbetaald, zouden de aanbieders moeten kunnen vertrouwen op reeds beschikbare gegevens en zodoende informatieverzoeken tot een minimum te beperken. Zo voldoen ze aan de beginselen voor gegevensminimalisatie van de AVG namelijk het beperken van gegevensverzameling tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden, met name waar het kredietrisico nihil of zeer laag is.

Precontractuele informatie: Wij zijn van mening dat precontractuele informatie en kredietovereenkomsten klanten kunnen beschermen tegen het aangaan van betalingen, kosten, boetes en andere verplichtingen die ze negeren of onderschatten. Om klanten beter te beschermen en te voorkomen dat ze informatie accepteren zonder deze daadwerkelijk te lezen, adviseren we deze informatie één keer, op een beknopte en toegankelijke manier te presenteren die past bij de online-winkelervaring en niet te verplichten bij elke aankoop.

Een dergelijke aanpak zou moeten voorkomen dat klanten openbaarmakingen accepteren zonder ze daadwerkelijk te lezen -een fenomeen dat vergelijkbaar is met wat we zien bij cookietoestemmingsmeldingen – waarbij herhaalde blootstelling kan leiden tot automatische acceptatie zonder zinvolle interactie met de inhoud. Voor vervolgttransacties zou toestemming moeten worden vastgelegd via een specifiek selectievakje aan te kruisen in plaats van de verplichting van extra stappen, zoals fysieke of digitale handtekeningen. Dit zal de transparantie verbeteren zonder daarbij het gebruikersgemak in gevaar te brengen (bijvoorbeeld de aanpak die in Zweden wordt gehanteerd, waar de voorwaarden online beschikbaar zijn en toestemming wordt gegeven via een selectievakje).

Know Your Customer (KYC): Wij zijn het erover eens dat bij uitgestelde betalingen, het zogenoemde KYC-proces fraude kan helpen voorkomen. Tevens kan het helpen bij leeftijdscontroles, de bestrijding van witwassen en het tegengaan van ongeautoriseerde krediettoegang. Net als bij kredietwaardigheid vereist het maximaliseren van klantbescherming een focus op risico gebaseerde inspanningen, zodat de middelen voor het verzamelen van identiteitsgegevens terecht worden toegewezen en in verhouding staan tot de risico's. Bij kredieten met een laag risico en een lage waarde vormen dergelijke maatregelen een last voor handelaren (met name kleine en middelgrote bedrijven) en is storend voor consumenten, vooral in landen zonder geïntegreerde digitale identiteitssystemen. Een duidelijke richtlijn van de toezichthouder voor een compatibele/geaccepteerde tool voor leeftijdsverificatie en KYC-vereisten (bijv. iDIN) zou zeer nuttig zijn voor een gestroomlijnde toepassing.

Terwijl BankID in Zweden dit proces vrijwel probleemloos maakt, ontbreekt in veel andere EU-landen een vergelijkbare infrastructuur. Het verzamelen van dergelijke gegevens druist dan ook in tegen de principes voor gegevensminimalisatie die de privacy beschermen. eIDAS kan als een alternatief worden voorgesteld voor consistent regionaal gebruik, echter de tijdlijnen zouden moeten worden aangepast aangezien eIDAS in 2026 wordt verwacht.

Tot slot zouden we graag meer duidelijkheid verkrijgen over twee cruciale aspecten van de implementatie van de richtlijn. Ten eerste met betrekking tot de definitie van een "kredietbemiddelaar" in de context van BNPL, inclusief de specifieke verantwoordelijkheden en verplichtingen van verschillende partijen in de betalingsstroom, het onderscheid tussen technische dienstverleners en kredietbemiddelaars, en hoe deze definitie van toepassing is op verschillende marktplaatsmodellen. De gebruikte definities zouden duidelijk moeten maken dat de rol van handelaren en externe kredietverstrekkers geen intermediaire verbintenis vormt, zelfs niet als een e-commerceaanbieder bepaalde informatie deelt met de kredietverstrekker om deze in staat te stellen zijn kredietbeoordeling uit te voeren. Dit kan worden uitgelegd aan de hand van de 'bemiddelingsvoorwaarden' die in de Nederlandse implementatie worden genoemd, namelijk dat "economisch voordeel" niet betekent dat een handelaar een succesvolle verkoop aan de klant doet, enkel en alleen omdat de kredietverstrekker de klant geschikt acht voor de betaalmethode.